

אמר רבי עקיבא פרק תשיעי שבת

ולא כחצי הכתוב - לשון מגונה לא היה לו לכתוב אלא כלומר ולא כתב *על* ריחו דהוא משמע הסריח אלא כתב נקן לשון הכיבוט: **מה** פטים זה מחלוק למה נטלוט. הקשה רבינו שמאל והא קרא משמע דהפטיל מופלג את הסלט מדלת כתיב והפטיל יפולט סלט וכן אלו רואין שהפטיל מופלג סלטים וליכא למיגרם מה סלט מחלק למה נטלוט דהא דיבור דהיינו תורה נמשלה לפטים ולא לסלט ובקונטרס פ' מה פטים מחלק הסלט על ידו וחינו מיושב שהדיבור הוא עלמו מחלק וחינו למיזן גשור ואומר ר"ח דקרא חיירי זבאן המופלג כרול דלמר *כמדדס חיות מעשה זבאח שקנה סגפירין וזל לטודק נמנה על הסדן והכה עליה כקורנס כחלק הפטים ושכר הסדן וסגפירין לא זו ממקומו הה"ד וכפטים יפולג סלט ואף על גב דלא כתיב יפולט סלט הכרה פסקוס י' כענין זה אכניס סחוק מים (חיוב יד) פ' סחוק און מים ואתו ספיר דלמר כפ"ק דקידושין (דף ל:) תנא דבי רבי ישמעאל בני אס פגע כך מטולו על משכחו לביהמ"ד ואס אכן הוא נמוח שנא' אכניס סחוק מים פירוש סחוק אורס מים ואס כרול הוא המופלג פירוש אס יכר הרע מתחוק עליו ככרול המופלג שלארם וכפטים יפולג סלט ואף על פי דהאס מדמה יהייר לפטים וכאן מדמה ד"ה לפטים אין לחוס *דמקרה אחד יולא לכמה טעמים:
תורה

רח פוז
לא א מיי"י פיה מהלכות
דשה סלס י'
[גמדה רבה ח"כ ד"ה
זכו מילין]

לפנינו כשליש ספס - ההלכות עמו כחוס לב כדרך העשים מאכהה ומכתי עליו סלא יטענט זכר של טכל לעמוד זו: **כמהלס**. נקבלה שקבלתם אחת הוא אלאכס ולכוסף כשקיימתם סתים י' ס: **לכסני**. קרבתני: **עלובס**. מטפה דעלובלגא לישא דמופלס היא והכי תורה אור אמר כמס' גיטין: **מונס כהוך מופסס**. דסלינן בשלימותא כתיב בן *תומת ישירים* חסני ישראל כשעמדו כסני ועשו העגל: **הנהם הנך אינשי דסגן בעלילוחא כתיב בהו *וסלף בוגדים ו'שדם*:** א"ד שמואל בר נחמני א"ד יונתן מאי דכתיב *לכבתני זיר *לכבתני זיר *לכבתני זיר* אוחתי כלה לבבתני באחת מעיניך בתדורה באחת מעיניך, **לכשתעשי בשתי עיניך.** *אמר עולא עלובה כלה מוזה בתוך חופתה אמר רב מרי ברה דבת שמואל מאי קרא *עד שהמלך במסיו נ"ד' ונ' אמר *רב ועדיין חביבותא היא גבן דכתי' נחן ולא כתב הסריח *ת"ד (ח) *עלובין ואינן עולבין שומעין דרפתו ואינן משיבין עושין מאהבה ושמדון ב"סורין, עליהן הכתוב אומר *ואוהביו כצאת השמש בגבורתה" א"ר יונתן מאי דכתיב ה' יתן אומר המבשרות צבא רב"ל דיבור ודיבור יציא מפי הגבורה נחלק לשבעים לשינות הני דבי ר' ישמעאל *וכפטיש יפיצין סלע *מה פמיש זה נחלק לכמה ניצוצות אף כל דיבור ודיבור יציא מפי הקב"ה נחלק לשבעים לשינות אמר רב חננאל בר פפא מ"ד *שמעו כי נגידים אמר דבר"ל למה נמשלו דברי תורה כנגיד? לומר לך מה נגיד זה יש בו להמית ולהחיות אף ד"ת יש בס להמית ולהחיות היינו דאמר *רבא למיימינין בה-סמא דחיי, למשמאילים בה-סמא דמותא *ר"א נגידים-כל דיבור ודיבור יציא מפי קושרים לו שני כתרים: **א"ר יהושע בן לוי** מ"ד *צדור המזר דודי לו בין שדי ולין אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבשי: אף על פי שמצינו דמימר ל"ד דודי, בין שדי יל"א אשכול הכופר דודי לו בכרמי עין גדי *מי שהכל שלו מכפר לו עין גדי שכרמתי לו, מאי משמע דהאי כרמי לישנא דמכניש הוא? אמר רב *ומרא בריה דרב נחמן כדתנן *כסא של כובס שכוורמם עליו את הכלים: **אמר יהושע בן לוי** מאי דכתיב *לחיו בערונת הבושם כל דיבור ודיבור יציא מפי הקב"ה נתמלא כל העולם כולו בשמים וכוין שמדיבור ראשון נתמלא, דיבור שני להיכן הלך? הוציא הקב"ה הרוח מצצרותיו והיה מעביר ראשון ראשון שנאמר *שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר *אל תקרי שושנים אלא ששונים: **ואר"ב** כל דיבור ודיבור יציא מפי הקב"ה יצחה נשמתן של ישראל שנאמר *נפשי יצאה בדברו *ומאחד שמדיבור ראשון יצחה נשמתן דיבור שני היאך קיבלו? הוריד *אל שעתיד להחיות בו מתים והיה אותם שנאמר *גשם נדבות תניף אלהים נחלקך ונלאה אתה כוננתה" ואמר **יהושע בן לוי** כל דיבור ודיבור יציא מפי הקב"ה חורו ישראל לאחוריהו י"ב מיל והיו מלאכי השרת מרדין אותן שנאמר *מלאכי צבאות יחדיו ידוון *אל תיקרי יודון אלא ידון: **ואר"ב** בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע מה לילוד אשה בינינו? אמר להן לקבל תורה בא אמרו לפניו: חמודה גנוזה שגנוזה לך תשע מאות ושבעים וארבעה דורות *קודם שנברא העולם אתה מבקש ליתנה לבשר ודם *מה אינשי כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו, ה' איננו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הדרך על השמים" אמר לו הקב"ה למשה החזיר להן תשובה, אמר לפניו רבש"ע מתירא אני שמא ישרפוני בהבל שבפיהם, אמר לו ארוז בכסא כבודי וחזור להן תשובה שנאמר *מאחו פני כסא פרישו עליו עננו" ואמר ר' *נחום מלמד שפירש שדי מזיו שכירתו ועננו עליו, אמר לפניו - רבונו של עולם תורה שאחא נתן לי מה כתיב בה *אנכי ה' אלוך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" אמר להן: למצרים ירדתם, לפרעה השתעבדתם, תורה למה תהא לכם, שוב מה כתיב בה *לא יהיה לך אלהים אחרים, בין עמים אתם שרדין שעוברים עין

גי' טו
[ס' א"י רבא]
ג"ח ס' וימת
ג"ח
[פנהדין לו]
[ימות ס' ט"ז]
כלים פלגי פ"ד
[לעיל ג.]
סחיס ק"ז
[תגי' יד.]
[תגי' קס.]
[סכה ט.]

רב נסים גאון
לי שאחתיתיו מושלין
מירע אברהם יצחק
יעקב אבות שלשה
כרוש משה נטין
איר סיון בטיני
שאתיתיו מושלים
לשלשה ימים נחקשו
שאמר (שמוס י') הווי
נטנים ליום השלישי
אמרו לפניו רבותי של
עולם חסרת שגוה
לפניך חטא מוות
ושבעים וארבעה דורות
קודם שנברא העולם
הא סילתא נפקא להו
לרבנו (כ"ל פכ"ח) מהאי
קרא דכתיב (תהלים ק"ג)
זכר לעולם בריית דבר
זה לאף דוד שלי
שכנאו מן צירת אדם
הראשון ועד כזית
התורה כ"ז דוד והו
פטרן * דורות סאדם
עד נח ר' מנה עד
אברהם ומאברהם עד
עשה ו' דורות אברהם
ועקב יעקב וי קרת
עמרם ועד משה ויהו
ידו ניחנה התורה וכו'
שלאו כ"ז דורות ידעו
כי התורה היתה נוטה
תחילתה דורות וכוין
שעבר עליה סיבות
העולם כ"ז דורות שון
השתלשלה אף בניתה
התורה כרי שיתקיים
דבר זה לאף דוד:

גמ' נח
[תגי' טו]
[תגי' טו]

[נקדא כתיב סל' ועמ'ס]
כענה רחא פ' יעין]
ק"ת מ"ד
מלאכי השרת
ג"ג מין מורה
ל"בני אדם
ומגוש משה
אתם

[כוסבה אחת גזרות]
תגי' נ
"אך כתיב בה"
"חטותיו לו"
"מלך בבינו [תגי' יד.]
(ק"ח)

רשי ד"ה תתקע"ד דורות וכו' ואלה הקב"ה שאין העולם מתקיים במדרש רב כשנאמר פ"ח ויתן לאלה רחם הקב"ה שני רשעים נמנה לכ"ז דורות והתקע"ד שאלו כלל דוד ודוד וכן עין פנים שנוכחות רחום ד"ה מה פטים כספי"ד דמקרא אחד יולא לכמה טעמים. ט"ו כהנאים פ' ואלא כנסוס פ' י'.

גזרון השירם
(ח) נמ' חטו כענן העלפין : (ג) רשי' ד"ה למיימינין י"ב ט"ו לעיל דף ט' ע"א : (ג) ד"ה מעביר ראשון ראשון נ"ש : (ד) ד"ה תתקע"ד דורות : י"ב ועיין בתגי' ט"ז ס' פ"א וירשין סוף דף י"ג ואלא דף י"ד :

גזרות הביח
רשי' ד"ה למיימינין י"ב ט"ו לעיל דף ט' ע"א : (ג) ד"ה מעביר ראשון ראשון נ"ש ועיין בתגי' ט"ז ס' פ"א וירשין סוף דף י"ג ואלא דף י"ד :